

ZMĚNA ČASU NEDĚLNÍ MŠE SVATÉ V ROZVADOVICÍCH NA 11:00hod !!!

Výuka náboženství v Litovli pro školní rok 2008/09- Začátek výuky od 15. 9. 2008

Pondělí: 13:15 – 14:00 4. a 5. třída
14:00 – 14:45 6. a 7. třída
15:00 – 15:45 8. a 9. třída (na faře)

Středa: 12:30 – 13:15 1. a 2. třída
13:15 – 14:00 3. třída

Výuka bude probíhat na ZŠ Vítězná v učebně pěstitelských prací v přízemí.

Pout' naší farnosti na sv. Hostýn:

V sobotu 4. 10. v 7:30 Odjezd z autobusového nádraží.

Předpokládaný návrat asi v 15:00 hod.

Cena: děti zdarma, dospělí 150Kč

Adorační den farnosti: 4. 10. od 7:00 hod adorace zakončená v 16:00 hod mši svatou

Mše na úmysly Společenství Modliteb matek: 27. 9. v 8:30 u sv. Filipa a sv. Jakuba

Mše svatá dětská: 5. 9. (žehnání aktovek) 19. 9. a 10. 10. v 18:00

Zkoušky scholy: Zveme děti ke zpěvu ve schole a to 5. 9., 19. 9. a 10. 10. v 17:00 na faře

Sbírky: 14. 9. sbírka na opravy kostela

Dětské spolčo pro děti od 13 do 17 let: První schůzka je 14. 9. v 17. hod. na Července v zahradě u kostela. Dále pravidelné schůzky 1x za 14 dní.

Na všechny členy našeho spolča i nové tváře se těší vedoucí:
Markéta Boháčková, Magda Navrátilová a Hana Chrudinová,
Informace: Chrudinovah@seznam.cz, mobil: 777 962 242

Farní knihovna, do které Vás zveme, bude otevřena 7. 9., 21. 9. a 5. 10. před i po mši svaté. V nabídce jsou knihy duchovní i zájmová četba nejen pro dospělé, ale i pro děti a mládež (nové tituly). Těšíme se na Vaši návštěvu.

ZVEME VÁS:

VARHANNÍ KONCERT: čtvrtek 25. 9. v 18:00 v kostele sv. Marka
Dr. Reginald KEFER – varhany a Magda MÁLKOVÁ – operní pěvkyně
vstupné: 60 Kč (pro předplatitele KPH zdarma)

KANTIKA: sobota 4. 10. v 18:00 v kostele sv. Marka
Koncert smíšeného sboru - Dvořákova mše Messe in D op. 86

©Vydala Římskokatolická farnost sv. Marka v Litovli

Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.

Kontakt : P. Josef Rosenberg, ☎ 732562829

✉ farnost.litovel@centrum.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI LITOVEL

1. 9. 2008
ČÍSLO 7/2008

Milí bratři a sestry,

rád bych vás všechny přivítal opět doma po návratu z vašich prázdninových cest. Prázdniny skončily a začal nám nový školní rok. Někdo se na něj těšil, někdo méně.

Často se v souvislosti s nějakým předělem – a začátek školního roku takovým předělem nepochybně je – hovoří o „novém začátku“. I letos před námi stojí mnoho úkolů, které vyplývají také z toho, že se nacházíme v roce sv. Pavla. U příležitosti dvoutisíciho výročí narození Apoštola národů vyhlásil Benedikt XVI. příští rok za “Rok sv. Pavla”. Při jeho zahájení řekl:

„Shromáždili jsme zde proto, abychom si kladli otázky, týkající se velkého Apoštola národů. Ptáme se nejenom: Kdo byl Pavel? Ptáme se především: Kdo je Pavel? Co mně říká? Nyní na počátku Roku sv. Pavla, který otevíráme, bych rád z bohatého svědectví Nového zákona vybral tři texty, v nichž se ukazuje jeho vnitřní fyziognomie, specifický ráz jeho povahy. V listě Galaťanům nám zanechal velmi osobní vyznání víry, ve kterém otevírá své srdce čtenářům všech dob a vyjevuje nejvnitřnější pohnutku svého života. „Žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Všechno co Pavel dělá, vychází z tohoto jádra. Jeho víra je zkušenost bytosti milované zcela osobně Ježíšem Kristem; je to vědomí toho, že Kristus se postavil smrti ne kvůli někomu anonymnímu, ale z lásky k němu – Pavlovi – a že jej jako Vzkříšený miluje dosud, že se tedy Kristus obětoval za něj. Jeho víra je existence zasazená láskou Ježíše Krista, láskou, která jím až do hloubi otrásla a proměnila jej. Jeho víra není nějaká teorie, mínění o Bohu a světě. Jeho víra je dopad Boží lásky na jeho srdce. A tato víra sama je tak láskou k Ježíši Kristu.“

Přeji sobě i Vám ať tento rok vnikneme hloub do Lásky, kterou Bůh zjevil a pak i hlásal skrze sv. Pavla. otec Josef

CHARITATIVNÍ MISE NA UKRAJINU DO LOPATYNU

Pod vedením našeho faráře P. Josefa Rosenberga jsme ve dnech 7. 7. až 20. 7. uskutečnili charitativní misi do Lopatynu na Ukrajině. Zúčastnili jsme se jí také my dva a dále parta ze Spolča – Hanka, Magda, Kuba, Jindra a Lad'a.

Již při prvních slovech, jež o této akci vyřkl pan farář, bylo každému jasné, že to bude dobrodružná cesta plná překvapení. Informací o naší činnosti v samotném městečku nebo o organizaci celého pobytu bylo při odjezdu pramálo, což pramenilo z obavy vedoucího „zájezdu“, že po vyčerpávajícím výčtu zůstaneme raději doma... Alespoň jsme věděli, že někde

daleko na Ukrajině je městečko Lopatyn, ve kterém je na náměstí dům, který opravuje za pomoci Arcidiecézní charity v Olomouci paní Olesja Župnik, jež studovala v Olomouci Vyšší charitní školu a chce v tomto domě pečovat o děti bez domova. Toť vše... Takže s minimem informací jsme s maximálním nadšením vyrazili na charitativní misi do Lopatynu.

Vyjžděli jsme z Litovle již v neděli 6. 7. hned po večerní mši. Cesta byla až na drobnou komplikaci bez problémů, nepočítám do toho min. 10 zastávek s tím, že se musíme zeptat na cestu, neboť nová podrobná automapa Ukrajiny neodpovídala realitě. Vzhledem k tomu, že jsme přes toto území projeli přes 360 km, postačilo to k pobavení celého osazenstva vozidla na hodně dlouho... V pondělí kolem 16 hod. jsme konečně projeli kolem značky s názvem naší cílové stanice. Naše první kroky vedly právě k tomu domu na náměstí, kde si nás vyzvedla naše hostitelka, průvodkyně a překladatelka v jedné osobě Olesja Župnik. Nejdříve jsme se jeli ubytovat do typického dřevěného domku, kterých je na ukrajinských vesnicích nepočítaně. Skládá se ze dvou pokojů a přístavby, ve které je chodba a kuchyně zároveň. Po složení batožiny jsme s potěšením vyrazili na první ukrajinské jídlo, na které jsme docházeli po celou dobu našeho pobytu do domu rodiny Župnikových. Jídlo bylo chutné a samozřejmě jiné než se vaří v našich luzích a hájích. Především v ní převládá zdravá zelenina na všechny nám známé či neznámé způsoby, což si nejvíce pochvaloval zastánce zdravé výživy-pan farář.

Po uvítací večeři jsme se šli konečně společně podívat do útrob domu a s napětím jsme očekávali, co nás čeká a nemine. Během večeře jsme se dozvěděli, že budeme provádět různé činnosti – od stavění dřevěného lešení kolem budovy, přes obkládání koupelny až po drátování parketu. Jak už to na Ukrajině bývá, realita byla úplně jiná... Po důkladné obhlídce obou pater budovy, jsme se dohodli, že cílem našeho čtrnáctidenního snažení bude dostat do obyvatelného stavu horní patro. Práce zde bylo víc jak dost-úklid, obouchání starých omítek, rozvody elektro, provedení nových omítek a stropů atd.. Dali jsme se s chutí do práce a po pár dnech, kdy už si všichni v městečku mezi sebou řekli o naší pilné, rychlé a svědomité práci, jsme mimo práci v patře prováděli i další činnosti, které se v domě realizovali – výkop kanalizace, vodovodní přípojky, nákup stavebního materiálu, obkladačské práce, elektroinstalace, atd. Spousta lidí, jež při našem příjezdu na nás jen nechápavě zírali, byli nyní velmi přátelští a usměvaví.

Mimo práci na domě jsme během pobytu měli možnost navštívit i jiná místa než jen Lopatyn. Byli jsme například v městě Brody, ve kterém jsme si prohlédli bývalou raketovou základnu, jejíž rakety byly v období studené války namířeny na Evropu, dále ve Lvově, kde jsme si prošli spousty památek, účastnili se řeckokatolické mše a zbyl nám čas i na koncert ukrajinské zpěvačky Ruslany. Dalším z míst bylo městečko Počajev, kde je druhý největší pravoslavný klášter na Ukrajině.

Po spoustě zážitků, které by vystačili na deset takových článků, se náš pobyt blížil ke konci a my jsme se chtěli s tímto místem důstojně rozloučit. Proto jsme se rozhodli, že místem naší každodenní mše nebude náš útulný domeček, ale již důstojně opravené místnosti azylového domu. Závěrečné mše se zúčastnili i dva řeckokatoličtí kněží, kteří nám všem v závěru poděkovali za vše, co jsme pro azylový dům v Lopatynu udělali. Večer pro nás paní Olesja uspořádala rozlučkovou oslavu, při které jsme zavzpomínali na všechno, co se posledních 14 dnů událo a poděkovala nám za odvedenou práci a my jí za skvělé pohoštění během našeho pobytu.

Celá zpáteční jízda se nesla v duchu opakování nespočet humorných historek, které jsme zažili při pobytu na Ukrajině a myslím, že můžeme za všechny říct, že nikdo nelitoval, že se zúčastnil této dobročinné akce. Závěrem bychom rádi dodali, že Ukrajina přinesla nám všem spoustu neopakovatelných zážitků, ať už překrásnou panenskou krajinou, kterou jsme projížděli, až po dobrušednost ukrajinských lidí. Děkujeme.

-Lukáš a Jitka-

LETNÍ TÁBORY 2008

Pro naše děti je velmi dobré, když se na nějakou dobu mohou odpoutat od křesla u počítače nebo televize a vydat se s ostatními dětmi do přírody. Takovou příležitost měly děti z naší farnosti a okolí tyto prázdniny.

Stejně jako každý rok, tak i letos naše farnost pořádala letní tábory pro děti. Tábory organizuje již čtvrtým rokem P. Josef Rosenberg a mládí z naší farnosti. Tentokrát se konaly tábory dva a to v táborovém středisku Eliška ve Fryštáku.

První tábor byl určen pro děti od 1. do 4. třídy ZŠ a probíhal v termínu od 4. do 9. 8. 2008. Zúčastnilo se ho 9 vedoucích a 37 dětí. Náročnost her i přístup k dětem byl odlišný než u starších dětí, které jeli na tábor o týden později.

Druhý tábor byl určen pro děti od 5. do 9. třídy ZŠ a probíhal v termínu od 10. do 16. 8. 2008. Zúčastnilo se jej 6 vedoucích a 27 dětí z Litovle, Libiny, Troubelic, Nové Hradečné, Oskavy a také ze Zábřeha.

Oba tábory proběhly klidně, bez jakýchkoli problémů. Počasí se, myslím si, vydařilo v obou termínech.

Odjíždělo se po obědě od kostela v Července. Cesta netrvala dlouho a dorazili jsme do tábořiště, které se rozléhalo v lese poblíž Fryštáku. Děti byly ubytovány do chatek a seznámeny s průběhem tábora. Po té byly rozděleny do čtyř skupinek, které byly odděleny každá jinou barvou. Všechny skupinky měly jednoho kapitána a v těchto skupinkách se pak odehrávalo po celý týden několik her, které byly součástí jedné velké celotáborové hry, jež byla ukončena a vyhlášena poslední den.

Jakmile byly děti rozděleny do skupinek, následovalo pár her, při kterých jsme se navzájem seznámili a lépe poznali. Den byl ukončen samozřejmě modlitbou.

Tématem tábora byli proroci ze starého zákona (Jozue, Gedeon, Samson, David a Šalamoun), každý na jeden den. Na toto téma byla nachystána každý den katecheze, scénka a hra. Dny měli tento rozvrh: budiček, rozcvička, modlitba, hygiena, snídaně, katecheze, scénka, program, oběd, odpolední klid, program, svačinka, program, večere, program, vyhodnocení dne, modlitna, hygiena a večerka. Součástí každého dne byla také mše svatá. Po celý týden byly rozděleny skupinkám služby, které se střídaly: modlitby a příprava mše, pomoc v kuchyni, úklid, hlídání své táborové vlajky. Tím se děti učili umět se modlit ve společenství a také pomáhat.

Co se týká programu, ten byl, myslím si, velmi bohatý. Obsahoval mnoho různě zaměřených her, sport (fotbal, softball, Frisbee-létající talíř), koupání, stezku odvahy, promítání filmu, výlet, táborák, společenský večer, a mnoho jiného, při čem se děti nejen pobavily.

Poslední den se již tradičně konala dražba, při které si děti mohli vydražit za získané mince-šekely hodnotné dárky. Po té jsme se naobědvali, sbalili se a uklidili a jelo se domů.

Věřím, že tábor se líbil všem dětem stejně jako mně, vedoucím a dětem, které za mnou chodily, a říkaly, že by ho chtěly prodloužit ještě o jeden týden.

Pepa Příbyl